A°. 1838. N°. 27.

SURINAAMSCHE COURANT.

MAANDAG, DEN 2den APRIL.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 29 *Maart* 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 27sten dezer, No. 376/340, is tot ROOIMEESTER DER ERVEN aan *Paramaribo*, benoemd en aangesteld, de Heer A. G. HIEMCKE.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 31 *Maart* 1838.

Van wege Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Louisa Petronella Nora*; toebehoord hebbende aan J. F. NORA.

2°. Aan de Slaven *Clarintje* en hare vier Kinderen met namen [illegible], *Louisa, Jan Lodewijk* en [illegible], toebehoord hebbende aan PETRONELLA van BREEDEROODE.

3°. Aan den Slaaf *George*, toebehoord hebbende aan SABANA van FEREIJRA.

4°. Aan den Slaaf *Martinus*, toebehoord hebbende aan MARIA van JAN WILLEM BOON.

5°. Aan den Slaaf *Willem*, toebehoord hebbende aan ANGELICA van SAMUEL van HEIJSVLIEDT; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. LOUISA PETRONELLA VAN DER WULP.

2°. GEERTRUIDA CLARA VAN DER SPAA.
FRANCINA PETRONELLA VAN DER SPAA.
LOUISA SUSANNA VAN DER SPAA.
JAN LODEWIJK VAN DER SPAA.
HENRI FRANÇOIS VAN DER SPAA.

3°. GEORGE GABRIEL MAKKERS.

4°. JOHANNES MARTINUS HARTEVELD.

5°. ALBERTUS WILLEM DE BAAS.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *April* 1838.

(14193) Alzoo ALEXANDER LIJONS, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de slavenmagt van den Houtgrond *Willemshoop*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, af- en op zijn privé-naam te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 2 *April* 1838.

(14194) Alzoo ARNOLD FRIDRICH GERDEMAN, in qualiteit als administrerende de Plantaadje *Bleyendaal*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *JOHAN*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé-naam van de Eigenaresse de Wed. J. S. VAN DE POLL, te mogen doen overschrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen, alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 29 *Maart* 1838.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: HERTZ ISAAC DE JONGE, geboren te *Amsterdam* en SARA SOESMAN, geboren te *Suriname*.

HENDRIK KRAAIJ, geboren te *Amsterdam* en DOROTHEA MAGDALENA AUGUSTA BERNHARDI, weduwe van JOHANNES HUG, geboren te *Suriname*.

En

WILHELMUS LAMBERTUS OLDENZAAL, geboren te *Suriname* en REBECCA LEE, geboren te *St. Martin*, allen alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

De Heer ISAAK RAPHAEL ARRIAS, door het COLLEGIUM MEDICUM als MEDICINÆ DOCTOR en VROEDMEESTER in deze Kolonie, en de Heer JURRIAAN JACQUES BRUINING, als CHIRURGIJN in de Divisiën geadmitteerd zijnde, zoo wordt hiervan bij deze aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, *den* 27 *Maart* 1838.

De Scriba bij het Collegie voornoemd,
JOHs. ABRAHAMSZ.

(14196) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal over *een* jaar en *zes* weken, dag en datum, nader te bepalen, publick bij Executie verkoopen:

Een *kwart* aandeel, in de Plantaadje *ANNASZORG*, gelegen aan het gedolven kanaal van de *Warapper kreek*, ter regterhand in het opvaren, tusschen de Plantaadjen *Barbados* en *Moed en Kommer*; aankomende den Boedel van wijlen MARIA ANNA LOUISA THOMAS wed. Mr. HENRIJ ZACHARIA COUDERC, dewelke voor *een vierde* gedeelte is geweest mede Erfgename van ANNA MARIA GODEFROIJ geboren THOMAS; op den 20sten Maart 1838, onder Sekwestratie gebragt.

Zeventien zes en negentigste aandeel in de Plantaadje *ANNASZORG*, gelegen aan het gedolven kanaal van de *Warapper kreek*, ter regterhand in het opvaren tusschen de Plantaadjen *Barbados* en *Moed en Kommer*; aankomende ELISABETH FRANCINA VAN OMMEREN wed. JOHANNES COENRAAD MÜLLER, eertijds aangekomen hebbende ANNA MARIA GODEFROIJ geboren THOMAS; op den 20sten Maart 1838, onder Sekwestratie gebragt; — en

Drie twintigste aandeel in de Plantaadje *BREDA*, gelegen aan het gedolven kanaal van *Tapoeripa*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de Plantaadjen *Crommelingsgift* en *Fackertshoop*; aankomende de Erven VAN SPALL; op den 22sten Maart 1838 onder Sekwestratie gebragt.

Paramaribo, *den* 28 *Maart* 1838.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(10894) Wij hebben de eer hiermede bekend te maken, dat van *heden* af aan, onze Firma van GEBROEDERS CORDUA ophouden zal te bestaan, en dat met de liquidatie, de eerste ondergeteekende belast is.

Paramaribo, *den* 1 *April* 1838.

C. A. TH. CORDUA.
J. H. CORDUA.

(14213) De ondergeteekende overnemer en liquidateur der alhier geexisteerd hebbende Firma van GEBROEDERS CORDUA, zich verders aan zijne geachte Begunstigers aanbevelende, verzoekt ten vriendelijkste allen, welke aan gemelde Firma mogten verschuldigd zijn, ten spoedigste betaling te presteren, en degenen welken daaraan eenige vordering mogten hebben, daarvan opgave te doen, ten einde na accoordbevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo, *den* 1 *April* 1838.

THEODOR CORDUA.

(10893) *** COMMISSARISSEN van het MUZIEK-GENOOTSCHAP *HARMONICA*, hebben de Eer aan het geëerde Publiek ter *inteekening* aan te bieden:

EENE LIJST,

voor het CONCERT van den Heer

B. KREUTZER,

hetwelk ZEd. voornemens is met goedvinden van *Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal*, te geven, in het lokaal van het *WAAG-GEBOUW*, op aanstaande Donderdag, den 5den April.

De *Entrée* is bepaald op ƒ5 per persoon, en de aanvang des avonds precies ten 8 uren.

Programma.

Eerste Deel:

1. Ouverture van MOZART.
2. Concert voor de Viool van DE BERIOT, door den Concertgever.
3. Nocturnes, gezongen door Mejufvrouwen E.- en N. CURIEL.
4. Variatien van E. KREUTZER voor de Quitarre, door den Concertgever.

Tweede Deel:

1. Ouverture van ROSSINI.
2. Pot-pourri voor de Fluit van LINPAITNER, door den Concertgever.
3. Trio van ROSSINI, gezongen door Mejufvrouwen E.- en N. CURIEL en den Heer..................
4. Rondeau voor de Piano-Forte, gecomponeerd en uitgevoerd door den Concertgever.

(12319) *HEDEN MIDDAG*, ten 4 ure VENDU, ten huize van den WelEdelen Heer JOHN PICKERING, aan de *Keizerstraat*.

(10892) A. SALOMONS, zal *MORGEN* om 9 ure, op Vendu verkoopen:

Een partij diverse STUKGOEDEREN, gemaakte Lakensche JASSEN en ROKKEN, van differente kouleuren, om verkoop-rekening te sluiten.

TER DEZER DRUKKERIJ IS TE BEKOMEN:

GOUVERNEMENTS - BLAD No. 2, behelzende

REGLEMENT, betrekkelijk de uitoefening der GENEESKUNDIGE WETENSCHAPPEN *in de Kolonie* SURINAME, *à ƒ 3,00 het Exemplaar.* (14212)

(14209) G. C. SCHUTTE vertrekt.

MENGELINGEN.

De Ier en de magere Vrouw.

In de maand Augustus 1837 was een Ier te Parijs op eene schoone vrouw verliefd geworden, en hij rustte niet voor zij hem haar hart en hand toezeide. Intusschen had hij nu, eer de liefdesband geknoopt werd, vergeten te vernemen, of zijne geliefde ook reeds in stilte andere banden had geknoopt, namelijk, of zij hare bevallige ligchaamsgestalte geheel aan de natuur had te danken. Te laat ontdekte hij, dat de helft derzelve uit katoen bestond; als ook, dat de dame 10000 franken schulden, en naar innige kennis met eenen luitenant der Kurassiers had. Hij begaf zich dadelijk naar eenen advocaat, inzonderheid wilde hij het bedrog met het katoen doen gelden. Doch deze beduidde hem, dat de vrouwen niet naar het gewigt en de maat getrouwd worden, dat niet ligt een huwelijk regtskrachtig zou blijven, wanneer het verbroken kon worden, indien men de meisjes anders vond dan zij schenen. De Ier was ontroostbaar. Hij sloot met de jonge dame een vergelijk, dat zij hem niet eer weder naderen zou, voor en al eer zij de zwaarlijvigheid had, welke zij thans scheen te hebben; en hare schulden zijn bovendien reeds betaald.

Waan is waarheid zoo lang het duurt.

De mensch heeft daartoe verstand, dat hij het bedrog ontdekt en doorziet, maar hoe dikwerf omgeeft men ons met een weefsel van waan, zoodat men niet achter de waarheid kan komen. Een bankier te Londen, liet op zijn sterfbed zijn' oudsten zoon bij zich komen, nadat hij al zijne overige kinderen rijkelijk begiftigd had. „U," zeide hij, „laat ik mijne bankiers-affaire en mijnen naam na. Met de bank bekomt gij wel niets dan schulden, want mijn vermogen is minder dan niets, maar indien gij het crediet van het huis weet te gebruiken, zoo als ik gedaan heb, dan kunt gij op denzelfden voet voortleven." — „Hoe," zeide de zoon, „staat in het kantoor niet eene ijzeren kist, vol met goud?" — In die kist vindt gij enkel steenen en papieren van geene waarde." — „Maar waarom hebt gij mijne broeders en zusters dan zoo rijkelijk bedacht?" — „Omdat men anders zou denken dat ik arm stierf." De zoon zettede de zaken gelukkig voort, en eerst toen de bank aan den kleinzoon kwam werd het huis *faillit*.

De wereld is het tooneel — de menschen zijn de schouwspelers. Het toeval levert het stuk, het fortuin deelt de rollen uit, de zotten veranderen de tooneelen, de wijsgeeren zijn de aanschouwers. De rijken zitten in de loges, de magtigen hebben hunne plaatsen in het parterre en de armen zitten op de galerijen. Het schoone geslacht biedt verversehingen aan. De tirannen zitten aan het bureau, en die, welke het geluk verliet of vergat, snuiten de kaarsen. De dwaasheid maakt de muzijk daarbij en de tijd haalt de gordijn op en laat dezelve vallen.

De Japanezen zijn zeer oploopend, en wanneer de een den ander ten strijdt uitdaagt, dan zegt hij tot hem: „Mijne sabel is beter dan de uwe," en rijt zich daarmede den buik op — „Gij zult zien, dat de mijne voor de uwe niet onderdoet," antwoordt de ander, en volgt zijn voorbeeld. Het zou schandelijk zijn deze uitdaging af te slaan.

Allerlei.

Een Duitscher, met name Bartelmann, een toonkunstenaar, kwam te Londen. Hier componeerde hij, onder andere, eene opera, Pelopida. Zij werd in het jaar 1766 ten tooneele gevoerd, en met de eenparigste goedkeuring ontvangen. Hij veranderde zijnen naam en liet zich Barthelemon noemen, waarschijnlijk, omdat dit meer Italiaansch klonk.

De luide toejuiching, met welke de muzijk van de opera Pelopida ontvangen werd, noopte Garrick, op zekeren morgen den Componist te bezoeken.

„Kunt gij ook wel op eenen Engelschen tekst muzijk vervaardigen?" vraagde Garrick.

„Dat is niet mogelijk," antwoordde Bartelmann: „geef mij slechts een tekst op, dan zal ik eene proef nemen."

Garrick verzocht om pen, papier en inkt, en schreef eene aria ter neder, die hij tot een stuk, hetwelk „het Landmeisje" heette, gemaakt had.

Terwijl Garrick schreef, zag Bartelmann over zijne schouders en schreef inmiddels de noten tot het gezang.

Toen Garrick de pen nederlegde, en den Toonkunstenaar het geschrevene wilde overgeven, reikte deze hem een notenblad toe, met de woorden: „Hier is de muzijk voor uwen tekst."

Garrick stond hierover verbaasd, en noodigde Bartelmann nog denzelfden dag bij zich te gast, waarbij hij ook den beroemden Johnson verzocht.

Deze aria werd in het stuk opgenomen, en zoo dikwerf de acteur Dodd dezelve zong, riep het publiek: *da capo*.

Garrick gaf nu Bartelmann eene zijner operetten te componeren, met belofte, om hem daarvoor aanzienlijk te beloonen.

Deze operette vond een zoo gunstig onthaal dat dezelve in een jaar honderd en acht malen gespeeld werd. Garrick won daarmede verscheiden duizenden Ponden sterling. Bartelmann ontving voor de muzijk slechts veertig Guinjes, ofschoon Garrick hem ten minste vijftig beloofd had.

Onder de Italiaansche grooten, welke zich aan het hof van Napoleon door pracht en glans onderscheidden en den Keizer altijd op den voet volgde, bevond zich de Prins de Monaco. Hij was intusschen een der eersten, die bij de catastrophe in 1814 verdwenen. In 1815 liep hij bij ongeluk den terugkeerenden Keizer, terwijl hij vlugten wilde, eenigzins in den mond. „Nu, Mijnheer de Monaco, waar wilt gij heen," vraagde schimpend Napoleon den verschrikte.

„Sire," stotterde deze, „ik kom — ik ga — ik ging — ik zal gaan —"

„Gij waart, gij zijt, gij zult zijn — altijd dezelfde, Mijnheer de Monaco," zeide de Keizer. Thans liet hij lagchend den arm van den bevende los. „Ik zie," voegde hij er nog bij, „met genoegen, dat gij gedurende mijne afwezigheid uw' tijd goed hebt besteed; gij hebt goed leeren conjugeren! Ga, ik wil u niet langer ophouden."

Gedachten.

Indien de waarheid met den tijd wilde in het huwelijk treden, ware het te wenschen, dat de echtscheiding verboden werd.

Leven is het grootste, doch ook het vreesselijkste geschenk. Ieder ander kan men door voorzigtigheid, spaarzaamheid, enz. behouden; dit moet men verliezen.

Onzedelijkheid moest ons altoos de alleronaangenaamste gewaarwordingen veroorzaken; doch er is eene gemeenheid van gevoel, eene platheid van geest, die nog walgelijker is dan de onzedelijkheid.

Wie menschen wil leeren kennen, moet hen naar hunne wenschen beoordeelen.

De wijn is de weegschaal der menschen; leg uwen vriend op die schaal en gij zult bemerken, hoe zwaar hij weegt.

Wie van het menschdom in het algemeen ongunstig of slecht denkt, is op weg om zelf een slecht mensch te worden.

Er zijn zotten in duodecimo, in octavo, in quartò, en in folio. De eerste worden belagchen, de tweede worden veracht, de derde opgesloten en de laatste bewonderd.

Indien iemand zich dikwerf over zijne voormalige domme streken vrolijk maakt, wil hij gewis doen gelooven, dat hij het tegenwoordig beter maakt.

Gelegenheidsdichters en windmolens moeten eerst gesteld worden, indien zij klapperen zullen.

Een' grooten bedrieger mag men eenmaal borgen eenen kleinen echter nimmer; want de eerste betaalt de eerste maal, omdat hij meermalen bedriegen wil, de laatste is echter met de eerste proef reeds tevreden.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 30sten Maart, de Nederlandsche Schoener *Buckleburry*, Kapt. T. GREGORIJ, van Coronie, hebbende 7 dagen reis; Passagiers: Mejufvrouw BOERS en de Vrijman G. NIEUWLAND, alsmede 1 Korporaal en 3 Jagers, benevens vier zich in arrest bevindende Slaven.

UITGEKLAARD.

Den 30sten Maart, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. REUL, naar Rotterdam, lading: 112 vaten Suiker, 11 balen schoone- en 3 dito vuile Katoen.

UITGEZEILD:

Den 27sten Maart, onder Fransche Vlag, de Oorlogs Stoombrik LE COURSIER, gecommandeerd door den Scheeps-Luitenant DE BRUN, naar Cayenne.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het Nederlandsch Schip Dina Maria, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres bij C. J. Leijsner.

Het Nederlandsch Kofschip Catharina, Kapt. H. H. Bakker. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Maria Frederica, Kapt. K. B. de Weerd. — Adres bij Gebroeders Reijns. — Sluit ultimo Maart.

Het Barkschip Catharina, Kapt. K. M. Hillers Adres bij Degenhardt en Kramer. — Sluit 8 April.

Het snelzeilend Kofschip de Wilhelmina Frederica, Kapt. J. H. Bodeman. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit 5 April e. k.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.